

Uitspraak Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening nr. 2022-0016

(mr. C.A. Joustra, voorzitter, prof. mr. D. Busch, J.C.H. Kars AAG CERA, P.G. Polstra AA RB, mr. R.J.F. Thiessen, leden en mr. H.C. Dobbelaar-ten Cate, secretaris)

Beroepschrift ontvangen op : 28 juli 2021
Ingediend door : De consument
Wederpartij : Aon Nederland C.V., gevestigd te Rotterdam, verder te noemen de tussenpersoon
Datum uitspraak : 8 april 2022

Samenvatting

Zorgplicht tussenpersoon. De consument heeft na een adviesgesprek met de tussenpersoon een opstal- en inboedelverzekering gesloten. Het woonhuis van de consument is verzekerd, maar niet het bijgebouw. Door brand is schade aan het bijgebouw en de daarin aanwezige inboedel ontstaan. De consument heeft de kosten van de herbouw van het bijgebouw, de kosten om de asbest te verwijderen en de schade aan de minishovel niet van de verzekeraar vergoed gekregen. De consument is van mening dat de tussenpersoon zijn zorgplicht heeft geschonden door haar tijdens het adviesgesprek onvoldoende te wijzen op het risico van het niet-verzekeren van het bijgebouw en door onvoldoende navraag te doen naar de zaken die zich in het bijgebouw zouden kunnen bevinden. Anders dan de Geschillencommissie, is de Commissie van Beroep van oordeel dat voldoende aannemelijk is dat de consument ervoor gekozen zou hebben ook het bijgebouw mee te verzekeren als zij zou zijn geweest op het asbestrisico. Ten aanzien van de minishovel acht de Commissie van Beroep, anders dan de Geschillencommissie, de tussenpersoon niet tekortgeschoten in haar zorgplicht jegens de consument.

[Klik hier voor de uitspraak van de Geschillencommissie](#)

I. De procedure in beroep

- 1.1 Bij een op 28 juli 2021 gedateerd beroepschrift heeft de consument bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening (hierna: de Commissie van Beroep) beroep ingesteld tegen een uitspraak van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (hierna: de Geschillencommissie) van 6 juli 2021 (dossiernummer [nummer], gepubliceerd onder nummer 2021-0615).
- 1.2 De tussenpersoon heeft een op 8 oktober 2021 gedateerd verweerschrift ingediend, tevens houdende incidenteel beroep.
- 1.3 De consument heeft een op 1 november 2021 gedateerd verweerschrift in incidenteel beroep ingediend.
- 1.4 De mondelinge behandeling van dit beroep heeft plaatsgehad op 29 november 2021. De consument en haar gemachtigde mr. M.M. de Jong, advocaat te Tilburg, hebben hieraan deelgenomen via een videoverbinding. De tussenpersoon werd vertegenwoordigd door [naam 1] en [naam 2], beiden werkzaam bij de tussenpersoon. Partijen hebben hun standpunt toegelicht en vragen van de Commissie van Beroep beantwoord. De tussenpersoon heeft een pleitnota overgelegd.

2. De procedure bij de Geschillencommissie

Voor het verloop van de procedure bij de Geschillencommissie verwijst de Commissie van Beroep naar de uitspraak van de Geschillencommissie van 6 juli 2021.

3. Feiten

- 3.1 De Commissie van Beroep gaat uit van de feiten die de Geschillencommissie heeft vermeld in de uitspraak onder 2.1 tot en met 2.13. De feiten zijn niet betwist en worden voor zover relevant aangevuld met enkele andere feiten die tussen partijen vaststaan. Kort gezegd gaat het om het volgende.
- 3.2 De consument heeft via de tussenpersoon (voorheen Meeùs Assurantiën B.V.) een woonhuisverzekering en een inboedelverzekering gesloten bij Meeùs Assuradeuren (nu One Underwriting B.V.) als gevolmachtigde van ASR Schadeverzekering N.V. Beide verzekeringen zijn per 1 augustus 2018 ingegaan.
- 3.3 Vóór het sluiten van de verzekeringen had de consument op 31 juli 2018 een adviesgesprek over de opstalverzekering met een medewerker van de tussenpersoon. De transcriptie van het gesprek is in de bijlage van de uitspraak van de Geschillencommissie opgenomen.
- 3.4 In de verzekeringsvoorwaarden van de inboedelverzekering ('Voorwaarden verzekering Inboedel VP IB 2015-02') staat het volgende:

"2.1 Wat hebt u verzekerd?

Met de inboedelverzekering verzekert u zich voor schade aan of diefstal van uw inboedel die u als particulier gebruikt. Dat is uw eigen inboedel, maar ook zaken die u leent of huurt. (...).

Wat hoort bij uw inboedel?

(...)

Voer-, vaar- en luchtvaartuigen Dit zijn: scooter, brom/snorfiets, (elektrische) fiets, segway, scootmobiel, brommobiel, zitmaaier, zeil- en surfplank, kano, opblaasbare boot zonder motor, val- en zweefscherm en aanhangwagens. En losse onderdelen en accessoires van motorrijtuigen, vaartuigen en aanhangwagens.

(...)"

- 3.5 Op 16 juni 2019 is door brand schade aan een bijgebouw en de zich daarin bevindende zaken ontstaan. In het bijgebouw bevond zich onder andere een minishovel uit 2011 die de consument op 17 juli 2018 voor € 24.200,- had aangeschaft. De consument heeft voor deze schade een beroep op de woonhuis- en de inboedelverzekering gedaan.
- 3.6 Een schade-expert heeft de schade aan het bijgebouw, door partijen ook wel met 'de kapschuur' aangeduid, vastgesteld op € 36.566,20, bestaande uit € 26.980,- voor de herbouw van het bijgebouw en € 9.586,20 voor de saneringskosten.

- 3.7 Per e-mailbericht van 23 juli 2019 heeft One Underwriting B.V. de claim op de opstalverzekering afgewezen:

“Waarom wijzen wij uw schade af?”

Wij hebben van de expert vernomen dat brand is geweest in een bijgebouw van ca. 75m².

In de polisvoorwaarden van ASR staat het volgende over bijgebouwen:

Apart staande bijgebouwen dit zijn bijgebouwen bedoeld voor particulier gebruik. De bijgebouwen moeten duurzaam met de grond verenigd zijn of in de grond verankerd. Een (sta)caravan, woonwagen of portacabin valt hier niet onder. Apart staande bijgebouwen met een gezamenlijke totale vloeroppervlakte van meer dan 25m² horen wel bij uw woonhuis, maar zijn alleen verzekerd als dat op uw polisblad staat.

Uit ons systeem blijkt dat onze adviseur u wel gevraagd heeft om de bijgebouwen mee te verzekeren maar dat u deze op wilde knappen en daarna contact met ons op zou nemen.

ASR geeft aan dat de herstel- en opruimingskosten van de kapschuur niet onder de dekking van de polis vallen.

De expert zal de schade aan de inboedel wel verder opnemen in zijn rapport.”

- 3.8 De consument heeft op 8 augustus 2019 met twee medewerkers van de tussenpersoon over de schade gesproken en de verzekeringen doorgenomen. Naar aanleiding van dat gesprek heeft de tussenpersoon per e-mail van 14 augustus 2019 de consument onder meer meegedeeld dat de tussenpersoon geen uitspraak over de afhandeling van de schade kon doen, omdat dat in handen was van de schadeafdeling en de verzekeraar. Per e-mail van 21 augustus 2019 heeft de tussenpersoon een aantal door de consument op 8 augustus 2019 gestelde vragen beantwoord. In deze e-mail staat onder andere het volgende:

“Hoe zit het met de dekking van de trailer, shovell/zitmaaier en aanhanger die in de schuren staan? Daarnaast zijn er ook onderdelen van de shovell/zitmaaier die in de schuur liggen en onlangs nieuw zijn aangeschaft. Naast deze spullen liggen er ook nog spullen voor de woning in de schuur, die allemaal nog in de woning geplaatst moeten worden in verband met de verbouwing.

Indien de trailer, shovell/zitmaaier en aanhangwagen in een schuur behorende bij het woonhuis staan, dan zijn deze verzekerd op de inboedelverzekering. De losse onderdelen en accessoires voor motorrijtuigen, vaartuigen en aanhangen zijn verzekerd tot een maximum van € 1.250,00. (...).”

- 3.9 Per e-mail van 20 augustus 2019 heeft de consument bij de tussenpersoon geklaagd over het adviesgesprek dat op 31 juli 2018 had plaatsgevonden (randnummer 3.3 hiervoor) en de tussenpersoon aansprakelijk gesteld voor de kosten van de asbestsanering, de opruimingskosten en de kosten voor het opnieuw bouwen van het bijgebouw.

- 3.10 De door de verzekeraar en de consument ingeschakelde deskundigen hebben bij akte van taxatie van 4 september 2019 de schade aan de *inboedel* als volgt vastgesteld:

“(…)

Inboedel:

Opruimings- en saneringskosten	€	5.166,70
Schade aan shovel	€	24.200,00
Schade aan overige huishoudelijke inboedel	€	<u>30.750,00</u>
Totaal	€	60.116,70

(…)”

- 3.11 One Underwriting heeft van de vastgestelde inboedelschade de opruimings- en saneringskosten (€ 5.166,70) en de schade aan de overige huishoudelijke inboedel (€ 30.750,-) vergoed. Over de schade aan de shovel heeft zij de consument op 12 november 2019 het volgende meegedeeld:

“Waarom wijzen wij de schade aan de shovel af?

Uw schade is vanwege de hoogte van de schade in behandeling gegeven bij uw verzekeringsmaatschappij. Ik heb van ASR het bericht ontvangen dat deze shovel niet te definiëren is als inboedel/tuingereedschap. Het is een machine waar in dit geval ook een grasmaaier aan te koppelen valt. ASR blijft bij hun eerdere standpunt. Wij kunnen deze schade helaas niet aan u vergoeden.”

- 3.12 Per e-mail van 4 november 2019 heeft de tussenpersoon als reactie op de klacht van de consument van 20 augustus 2019 met betrekking tot de opstalschade het volgende voorstel gedaan:

“Na uitgebreid intern overleg hebben wij toch besloten u coulancehalve gedeeltelijk tegemoet te komen in uw klacht. De schade aan het bijgebouw bedraagt volgens de expert € 26.980 incl. btw voor herbouw van de kapschuur en € 9.586,20 voor saneringskosten, in totaal € 36.566,20. Wij zijn bereid hiervan 50% te vergoeden, zijnde € 18.283,10 tegen finale kwijting met betrekking tot de schade aan de kapschuur. De schade aan diverse zaken die op de inboedelverzekering is geclaimd, maakt dus geen onderdeel uit van deze regeling. (...).”

- 3.13 De consument heeft dit voorstel per e-mail van 13 november 2019 afgewezen en de tussenpersoon verzocht het standpunt te herzien en de volledige opstal- en inboedelschade te vergoeden. Op 5 december 2019 heeft de tussenpersoon het standpunt ten aanzien van de opstalschade gehandhaafd. Op 23 december 2019 heeft de tussenpersoon, na overleg met een expert en de verzekeraar, ook voor wat betreft de geclaimde schade aan de shovel het afwijzende standpunt gehandhaafd. Op 2 april 2020 heeft de tussenpersoon de consument meegedeeld dat de verzekeraar alsnog bereid was om de consument tegemoet te komen door een bedrag van € 5.000,- uit te keren, op basis van de (dag)waarde van een zitmaaier met gelijke capaciteit als de maaier die achterop de shovel kan worden geplaatst. De consument heeft dit voorstel afgewezen.

- 3.14 De tussenpersoon heeft bij brief van 10 juli 2020 aangeboden 50% van de schade door het verlies van de minishovel te vergoeden, zijnde een bedrag van € 12.100,-. Bij brief van 4 augustus 2020 heeft de vertegenwoordiger van de consument dit voorstel afgewezen, waarmee het aanbod is komen te vervallen.

4. Klacht en uitspraak Geschillencommissie

- 4.1 De Geschillencommissie heeft de klacht en de vordering van de consument als volgt weergegeven.

De consument is van mening dat de tussenpersoon bij het aangaan van de inboedel- en de opstalverzekering en bij de afhandeling van de door de consument gemelde brandschade:

- a. in strijd heeft gehandeld met de wettelijke zorgplicht ex artikel 4:24a Wet op het financieel toezicht (Wft), en/of;
- b. in strijd heeft gehandeld met de redelijkheid en billijkheid en de op haar in dat verband rustende bijzondere zorg- en/of waarschuwingsverplichting en/of;
- c. in strijd heeft gehandeld met het vertrouwensbeginsel alsmede artikel 3:61 lid 2 Burgerlijk Wetboek, verder te noemen BW, en de eerdere uitspraak van de Geschillencommissie nr. 2017-808.

De consument vordert vergoeding van haar schade, in totaal een bedrag van € 60.766,20. Dit bedrag bestaat uit € 24.200,- voor de shovel, € 26.980,- voor de herbouw van het bijgebouw en € 9.586,20 voor de saneringskosten van het bijgebouw. De consument vordert tevens wettelijke rente over een bedrag van € 60.766,20 vanaf 16 juni 2019 en een bedrag van € 2.799,55 voor de buitengerechtigde kosten ter vaststelling van schade en aansprakelijkheid.

- 4.2 De Geschillencommissie heeft beslist, samengevat, dat de tussenpersoon aan de consument dient te vergoeden een bedrag van € 12.100,- (met rente) ter zake van de minishovel en een bedrag van € 2.799,55 wegens buitengerechtigde kosten. De overige vorderingen heeft de Geschillencommissie afgewezen.

5. Beoordeling van het beroep

Opstalverzekering/schade aan bijgebouw en saneringskosten

- 5.1 In dit beroep gaat het allereerst om de vordering van de consument tot vergoeding van de schade als gevolg van het niet verzekeren van het bijgebouw onder de opstalverzekering. De Geschillencommissie heeft hierover geoordeeld, samengevat, dat de tussenpersoon weliswaar niet de zorg heeft betracht die van een redelijk handelend en redelijk bekwaam assurantiëttussenpersoon mocht worden verwacht, maar dat de consument daardoor geen schade heeft geleden nu zij niet de wens had het bijgebouw te verzekeren. Tegen dit

oordeel komt de consument op in beroep. De Commissie van Beroep oordeelt hierover als volgt.

- 5.2 Uit de transcriptie van het adviesgesprek van 31 juli 2018 volgt dat de consument de bijgebouwen tijdens dat gesprek heeft omschreven als bijgebouwen met een oppervlakte van 650 m² en als “palen met golfplaten” en heeft vermeld dat zij van deze bijgebouwen één loods van ongeveer 100 m² zou laten weghalen en een oude schuur zou gaan opknappen. Over het op te knappen bijgebouw heeft de consument tijdens dit gesprek gezegd dat het om een oppervlakte zou gaan van ongeveer 75 m². Uit de transcriptie volgt ook dat gesproken is over een offerte van Aegon met een maandpremie van € 68,- waarbij ook de bijgebouwen zouden zijn verzekerd. De consument heeft daarover tijdens het adviesgesprek gezegd dat zij dat “eigenlijk een beetje overdreven” vond, en dat het bouwen van een bijgebouw “je de kop ook niet kost, als je dat opnieuw moet doen”. Besproken is dat het eventueel later bijverzekeren van een opgeknapt bijgebouw van 75 m² een tiende extra premie zou gaan kosten (dus € 57,- in plaats van € 47,-).
- 5.3 Uit het gesprek zoals weergegeven in de transcriptie, valt af te leiden dat bij de beslissing van de consument om het bijgebouw niet mee te verzekeren, niet is stil gestaan bij de risico's van asbest. Tegenover de Geschillencommissie heeft de tussenpersoon erkend dat volgens haar beleid nadere vragen worden gesteld als blijkt dat golfplaten aanwezig zijn. Golfplaten kunnen namelijk duiden op de aanwezigheid van asbest en in geval van brand brengt de aanwezigheid van asbest het risico van saneringskosten mee. Aangenomen moet daarom worden dat de tussenpersoon de consument niet naar behoren heeft geadviseerd door haar, eventueel na het stellen van nadere vragen of het instellen van nader onderzoek, niet te waarschuwen voor het risico van saneringskosten náást het risico van de kosten van herbouw. De vraag is wat er zou zijn gebeurd als de tussenpersoon de consument wel adequaat had geadviseerd. In beginsel rusten de stelplicht en de bewijslast op dit punt op de consument. Het valt vanzelfsprekend niet meer met zekerheid te achterhalen welke beslissing de consument zou hebben genomen indien zij op de risico's van de aanwezigheid van asbest in de dakbedekking zou zijn geweest. Aan de stelplicht en het bewijs ter zake mogen dan ook niet al te hoge eisen worden gesteld, te meer nu de onzekerheid over de hypothetische situatie is te wijten aan de ontoereikende advisering van de tussenpersoon. De Commissie van Beroep maakt hier een andere inschatting dan de Geschillencommissie. Bij gebreke van voldoende concrete aanknopingspunten die in andere richting wijzen, acht de Commissie van Beroep voldoende aannemelijk dat de consument ervoor zou hebben gekozen ook de bijgebouwen te verzekeren indien haar zou zijn voorgehouden dat zij bij haar afweging niet alleen de herbouwkosten en de extra premie diende te betrekken, maar ook het risico dat zij te maken zou krijgen met kosten van sanering van asbest. Hierbij weegt mee dat aan te nemen is dat de extra premie in absolute zin betrekkelijk beperkt was en dat te voorzien was dat de hoogte van de saneringskosten in relatie tot de herbouwkosten aanzienlijk zou zijn. Dat laatste geldt des te meer omdat de consument bij eventuele herbouw kennelijk alleen voor ogen had de herbouw van een schuur van ongeveer 75 m² terwijl zij bij eventuele kosten van sanering van asbest te maken zou kunnen krijgen met een aanzienlijk grotere oppervlakte.

- 5.4 Of de tussenpersoon ook afgezien van het niet wijzen op het asbestrisico is tekortgeschoten in de advisering, kan bij deze stand van zaken in het midden blijven.
- 5.5 De tussenpersoon heeft nog aangevoerd dat niet zeker is dat het asbestrisico verzekeraar was en dat de verzekeraar dit risico zou hebben geaccepteerd. Het lag echter op de weg van de tussenpersoon concrete feiten en omstandigheden naar voren te brengen waaruit volgt dat de consument geen schade heeft geleden als gevolg van haar tekortkoming wegens de niet-verzekeraarbaarheid dan wel de niet-acceptatie van het asbestrisico en niet te volstaan met het enkele opperen van deze mogelijkheden. Nu zij dat heeft nagelaten, moet het verweer als onvoldoende gemotiveerd worden verworpen.
- 5.6 Het voorgaande komt erop neer dat de klacht van de consument tegen de afwijzing van haar vordering tot vergoeding van schade in verband met het niet verzekeren van het bijgebouw onder de opstalverzekering slaagt. De omvang van deze schade (€ 26.980,- en € 9.586,20) is niet in geschil zodat deze vordering alsnog zal worden toegewezen.
- 5.7 Bij de mondelinge behandeling heeft de tussenpersoon zich nog beroepen op een door haar bij die gelegenheid in het geding gebrachte transcriptie van een (eerder) telefoongesprek van 31 juli 2018. De voorzitter van de Commissie van Beroep heeft meegedeeld dat de consument gelegenheid zou krijgen daarop afzonderlijk schriftelijk te reageren indien de transcriptie van belang zou zijn voor de te geven beslissing. De tussenpersoon heeft zich op deze transcriptie beroepen ter bestrijding van de door haar gestelde suggestie van de consument dat het tweede gesprek juist is gevoerd met het oog op de verzekering van de bijgebouwen. De Commissie van Beroep acht dit dispuut noch de inhoud van de transcriptie van belang voor de beoordeling van het beroep. Er bestaat daarom geen belang bij schriftelijke uitlating door de consument hierover.

Inboedelverzekering/kosten minishovel

- 5.8 Het tweede geschilpunt tussen partijen betreft de vordering tot schadevergoeding in verband met de minishovel (€ 24.200,-). De Geschillencommissie heeft hierover geoordeeld dat de tussenpersoon de consument had moeten vragen naar de eventuele aanwezigheid van werktuigen in het bijgebouw en dat de tussenpersoon niet aan haar zorgplicht heeft voldaan door dat niet te doen. Anderzijds had volgens de Geschillencommissie in dit geval van de consument mogen worden verwacht dat zij tijdens het adviesgesprek de aanwezigheid van de minishovel had gemeld. Daarom is volgens de Geschillencommissie een vergoeding van 50% van de schade op zijn plaats. De Geschillencommissie heeft het beroep van de consument op een door haar gestelde toezegging van de tussenpersoon dat zij de schade aan de minishovel vergoed zou krijgen van de hand gewezen.
- 5.9 Beide partijen bestrijden het oordeel van de Geschillencommissie op dit punt. De Commissie van Beroep overweegt het volgende.
- 5.10 De Commissie van Beroep verenigt zich met de beslissing van de Geschillencommissie dat de e-mail van 21 augustus 2020 van de tussenpersoon, hiervoor onder 3.8 (slot)

weergegeven, niet een deugdelijke grondslag oplevert voor de tegen de tussenpersoon gerichte vordering met betrekking tot de minishovel. De e-mail van de tussenpersoon (“Indien de trailer, shovel/zitmaaier en aanhangwagen in een schuur behorende bij het woonhuis staan, dan zijn deze verzekerd op de inboedelverzekering”) behelst de onjuiste mededeling dat de schade aan de shovel/zitmaaier is gedekt onder de inboedelverzekering. Voor zover de consument zich beroept op een verplichting van de verzekeraar tot vergoeding van de schade, verliest zij uit het oog dat het onderhavige beroep niet is gericht tegen de verzekeraar maar tegen de tussenpersoon. Voor zover de consument heeft bedoeld te stellen dat de tussenpersoon als gevolg van de hiervoor geciteerde mededeling zelf is gehouden tot vergoeding van de schade, volgt de Commissie van Beroep de consument hierin niet. Zij behoorde immers reeds op grond van de mededeling bij e-mail van 14 augustus 2019 (zie hiervoor onder 3.8) te weten dat de tussenpersoon deze mededeling als tussenpersoon deed, en niet als gevolmachtigde van de verzekeraar. Voor zover, ten slotte, de consument heeft bedoeld te stellen dat de tussenpersoon als gevolg van eigen onzorgvuldig handelen gehouden is tot vergoeding van de schade, geldt dat de Geschillencommissie terecht heeft geoordeeld dat niet is gebleken dat de consument schade heeft geleden als gevolg van de onjuiste mededeling van de tussenpersoon, bijvoorbeeld door in vertrouwen daarop een nieuwe minishovel aan te schaffen.

- 5.11 Vervolgens is de vraag aan de orde of de tussenpersoon is tekortgeschoten in haar zorgplicht door, zoals de consument heeft gesteld, onvoldoende navraag te doen naar zaken die zich in het bijgebouw zouden kunnen bevinden. De Commissie van Beroep komt op dit punt tot een ander oordeel dan de Geschillencommissie. Van belang is dat het hier niet om een gewone zitmaaier gaat, maar (naar niet is weersproken) om een landbouwwerktuig met onderdelen die het geschikt maken voor gebruik als shovel of zitmaaier. Naar de Commissie van Beroep begrijpt, kan bijvoorbeeld achter het werktuig een maaier worden geplaatst. Van de zijde van de consument is bij de mondelinge behandeling toegelicht dat het werktuig wordt gebruikt voor ‘weidemanagement’ en dat er bijvoorbeeld ook balen stro mee kunnen worden opgetild. In dat verband heeft zij meegedeeld dat op het terrein ook activiteiten met paarden (‘coaching van paarden’) worden ontplooid, dat zij (of haar partner) zelf twee paarden heeft en daarnaast acht paarden van derden. Het is evident dat het hier niet gaat om een werktuig dat is bestemd voor normaal huishoudelijk gebruik of behoort tot een normale huishoudelijke inboedel, zoals een (gewone) zitmaaier. De consument heeft als argument voor haar stelling dat de tussenpersoon nadere vragen had behoren te stellen, gewezen op de aard en de omvang van het bijgebouw, maar dat argument legt onvoldoende gewicht in de schaal. Dat geldt zeker in het licht van het adviesgesprek waarin naar voren kwam dat een deel zou worden gesloopt en het voornemen bestond een schuur van ongeveer 75 m² op te knappen. Mogelijk zou anders geoordeeld worden indien de consument zou hebben laten weten dat ter plaatse activiteiten met paarden zoals hiervoor aangeduid zouden worden ontplooid, maar onbestreden is gebleven dat zij hierover geen mededelingen heeft gedaan. Voor de tussenpersoon is daarom het te verzekeren risico niet kenbaar geweest, terwijl evenmin voldoende aanleiding bestond hierover nadere vragen te stellen.
- 5.12 De klacht van de tussenpersoon in incidenteel beroep over het oordeel van de Geschillencommissie dat zij tekortgeschoten is in haar zorgplicht bij het aangaan van de

inboedelverzekering slaagt dus. De klacht van de consument over, kort gezegd, de door de Geschillencommissie aangenomen eigen schuld kan onbesproken blijven. De Commissie van Beroep zal dit onderdeel van de vordering alsnog afwijzen.

Slotsom en kosten

- 5.13 De Commissie van Beroep zal de vordering van de consument tot vergoeding van de schade aan het bijgebouw (€ 26.980,- en € 9.586,-, totaal € 36.566,20) alsnog toewijzen. De Commissie van Beroep zal de wettelijke rente hierover toewijzen met ingang van 23 juli 2019, de datum waarop de consument de afwijzende beslissing op haar aanspraak ontving. De Commissie van Beroep zal de vordering van de consument tot vergoeding van de schade aan de shovel/zitmaaier alsnog afwijzen. De veroordeling door de Geschillencommissie van de tussenpersoon tot betaling van € 2.799,55 wegens buitengerechtigde kosten (waarin kennelijk begrepen zijn de kosten tot aan de mondelinge behandeling) is niet aan de Commissie van Beroep ter beoordeling voorgelegd, zodat deze beslissing in stand blijft. Omwille van de overzichtelijkheid zal de Commissie van Beroep dit deel van de beslissing van de Geschillencommissie hierna opnemen.
- 5.14 Op grond van de uitkomst van het beroep zal de Commissie van Beroep een vergoeding voor kosten van rechtsbijstand toewijzen overeenkomstig de maatstaven zoals die zijn vastgelegd in het voor de Geschillencommissie en de Commissie van Beroep vastgestelde liquidatietarief. Voor de procedure bij de Geschillencommissie acht de Commissie van Beroep een vergoeding van € 500,- (tarief VI, één punt) op zijn plaats en voor de procedure in beroep een vergoeding van € 2.000,- (tarief VI, twee punten), in totaal derhalve een vergoeding van € 2.500,-. Verder zal de tussenpersoon de door Consument aan Kifid betaalde bijdrage voor beroep van € 500,- moeten vergoeden.

6. Beslissing

De Commissie van Beroep:

stelt de volgende beslissing voor de beslissing van de Geschillencommissie in de plaats:

veroordeelt de tussenpersoon tot betaling aan de consument van het bedrag van € 36.566,20, te vermeerderen met de wettelijke rente met ingang van 23 juli 2019;

beslist dat de tussenpersoon binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van de beslissing van de Geschillencommissie aan partijen is verstuurd, een bedrag van € 2.799,55 aan de consument betaalt voor de gemaakte buitengerechtigde kosten ex artikel 6:96 lid 2 sub b BW;

veroordeelt de tussenpersoon tot betaling van € 2.500,- wegens kosten van rechtsbijstand alsmede € 500,- wegens bijdrage voor beroep;

wijst af het meer of anders gevorderde.